

УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК

НОВИЙ ШЛЯХ

THE NEW PATHWAY UKRAINIAN WEEKLY LE NOUVEAU CHEMIN HEBDOMADAIRE UKRAINIEN

Commentaries for Summer Ahead page 7

Про засади державної мовної політики стор. 5

Олександр Скоцень – наш Пеле стор. 12, 14

Четвер, 21 червня 2012, Рік 82, Число 24 • Thursday, June 21, 2012 Volume 82, Number 24

UNF Condemns Ukraine's Draft Law on Language

The Ukrainian National Federation of Canada (UNF of Canada) wishes to express its deep concern and unequivocally opposes the adoption of the *Draft Law on the Principles of State Language Policy* ("Draft Law" June 5, 2012) by the Ukrainian Parliament - *Verkhovna Rada*.

This *Draft Law* contravenes the Constitution of Ukraine, which clearly indicates that the Ukrainian language is the State Language of Ukraine. By allowing the *Draft Law* to proceed, it will allow the Russian language, which already has significant influence and usage, to encroach further on all spheres of Ukrainian daily life.

The protection of the Ukrainian language is imperative; the Russian language does not need special status in Ukraine.

The UNF of Canada (est. 1932), a member organization of both the Ukrainian Canadian Congress and the Ukrainian World Congress, supports their positions calling for debate on the *Draft Law* to cease, and maintain Ukrainian as the only State Language. We strongly urge everyone to sign the petition in this regard organized by the Ukrainian Canadian Congress: <http://www.gopetition.com/petitions/petition-in-support-of-ukrainian-language.html>

Call to Bar Yanukovych from Olympics

(*Guardian*) - The daughter of jailed Ukrainian Opposition Leader Yulia Tymoshenko has urged [British Prime Minister] David Cameron to withdraw President Viktor Yanukovich's invitation to next month's Olympics.

The British government is boycotting the group stage of the Euro 2012 football championship in Ukraine in protest at the deteriorating human rights situation and the jailing of Tymoshenko, the country's former Prime Minister, last year.

Given the boycott's apparent failure, Eugenia Tymoshenko said Downing Street should withdraw Yanukovich's invitation to the [London] Olympics opening ceremony on 27 July. Ukraine's Foreign Ministry has confirmed he wants to attend. She also urged the UK to introduce visa bans for high-ranking Ukrainian officials who had "illegally enriched" themselves and a freeze of their UK assets.

Eugenia acknowledged Yanukovich was "getting the message" from EU leaders such as Germany's Angela Merkel, as well as from diplomats and EU parliamentarians, but added: "He's closing his eyes and ears." She said his priority was to keep Tymoshenko in jail and to ensure his ruling Party of Regions won – or "falsified" – October's parliamentary elections. "The elections are essential for his continued political existence," she said.

All the governments in [EURO 2012] Group D – England, France and Sweden – have boycotted matches in Ukraine. Downing Street has signalled it may send ministers to knock-out stage games, including a possible semi-final in Warsaw. With a distinct absence of EU guests, Yanukovich has filled the VIP terrace at Kyiv's Olympic stadium with his family, including his two sons, and political supporters. The only significant foreigner who has attended has been Michel Platini, UEFA's President.

Merkel announced in May that she and her Cabinet would not attend any matches played by Germany in Ukraine unless Tymoshenko was released. The US Secretary of State, Hillary Clinton, called for Tymoshenko to be freed, while the European Commission President, José Manuel Barroso, announced he was also staying away. (By Luke Harding)

Закон про мови можуть ухвалити 4 або 5 липня

Народний депутат України, голова парламентської фракції Партії регіонів Олександр Єфремов заявляє, що законопроект про принципи мовної політики може бути прийнятий 4 або 5 липня.

Про це повідомила прес-служба Партії регіонів 18 червня.

"На цьому тижні, згідно з регламентом, законопроект у другому читанні не зможе бути розглянутий. Я думаю, що десь 4-5 липня у нас буде можливість розглянути цей документ", – зазначив Єфремов після погоджувальної ради керівників фракцій і парламентських комітетів 18 червня.

Він також додав, що на сьогоднішній день (18 червня – ред.) до законопроекту про мови подано більше 400 поправок.

Відповідаючи на питання, як Партія регіонів ставиться до різних мітингів протесту проти ухвалення закону про мови, політик нагадав, що по всій Україні проходять мітинги і на підтримку прийняття закону про мови.

"Даний законопроект не несе жодних загроз для розвитку української мови. І ми дійсно хочемо, щоб у нашій державі українська мова розвивалася, але водночас не обмежувалися права громадян держави розмовляти їхніми рідними мовами", – підкреслив Єфремов.

Як повідомлялося, регіонал Вадим Колесніченко також заявив, що парламентська більшість планує прийняти закон про принципи державної мовної політики до завершення нинішньої сесії в липні поточного року.

Чемпіонат з футболу Євро-2012

18 червня на Чемпіонаті Європи з футболу у польському Гданську у матчі Хорватія – Іспанія іспанці виграли з рахунком 1:0.

У другому матчі групового турніру в групі С, який відбувався у польському Познані, перемогу здобули італійці.

На 3-ій хвилині матчу гол у ворота ірландців забив нападник "Мілану" Антоніо Кассано.

Україна, яка грає у групі D, може потрапити до чвертьфіналу Євро-2012 лише в разі перемоги над Англією. Треті ігри команд групи D відбудуться 19 червня. Україна і Англія гратимуть у Донецьку. А в Києві у цей час змагатимуться Швеція і Франція.

17 червня на Чемпіонаті Європи з футболу завершився груповий турнір у кuartеті В.

Збірна Німеччини у Львові виграла в команди Данії з рахунком 2:1. З таким же результатом на користь португальців у Харкові завершилося їхнє протистояння зі збіркою Нідерландів. Обидва м'ячі у складі переможців забив Криштіано Роналдо.

Збірні Німеччини та Португалії вийшли до чвертьфіналу Чемпіонату Європи з футболу. 22 червня у Гданську німці зіграють з командою Греції, 21 червня у Варшаві зустрінуться чехи і португальці.

Новий Шлях

The New Pathway Publishers, Limited
145 Evans Ave., Suite 210,
Toronto, Ont., M8Z 5X8 Canada

Publications mail agreement No. 40005756

Plast Montreal Summer Visit to Spirit Lake Internment Centre

CSLC-UCC Montreal - "Plast" Montreal has organized a special visit to the Spirit Lake Internment Interpretive Centre, 375 miles north west of Montreal, coordinated by Katrusia Smolynech, educational director of "Plast" Ukrainian scouting youth organization, together with James Slobodian, chairperson of the Camp Spirit Lake Corporation (CSLC). The three-day educational visit in mid-July for members of Plast Ukrainian scouts will also include a unique tour of early Ukrainian churches in Val d'Or and Rouyn-Noranda, a visit to a near-by gold mine and hiking in the pristine wilderness of Part Aiguebelle. This year, Plast will be celebrating its 100th anniversary world-wide. The visit will provide first hand experience regarding early settlement of Ukrainians in Quebec including learning about their history of the unjust internment between 1914-20 by visiting the Spirit Lake Centre, and the surrounding areas settled by Ukrainians.

CLSC continues to attract a wide-range of groups and offers tours in

Spirit Lake Internment Interpretive Centre at La Ferme, near Amos, Quebec

French, English or Ukrainian. As James Slobodian states, "This Centre has a modern facility and we continuously develop diverse programs and find innovative ways to attract group-tours".

On Mother's Day, each mother

was given a rose upon entry and had free admission. They were reminded that long ago, women and children were also interned at Spirit Lake. To facilitate family outings, picnic tables were set outside. Special attention will also be given to Father's Day.

CSLC also works closely with the Handicap Association in Quebec. Having installed an elevator directly into the museum-internment display section from outside, wheelchair accessibility is made easy. The Centre provides free entrance to each accompanying person assisting the handicapped.

Recently, sixty-five retired teachers of the Abitibi-West Regional Teacher's Association organized a group tour to the museum. Also, members of the Quebec Retired Nurses Association held their AGM and toured the Centre. The lower level now provides space to relax after a tour or book for the entire day by groups, and offers a much-appreciated hot buffet for visitors prepared by community volunteers.

The Centre has visitors from many places. "We were delighted to welcome Danylo Bodnar, member of the UCC National Internment Committee from Foam Lake, Saskatchewan," said Slobodian. He added "By seeing the facility, one has a vivid impression of the ongoing work we do and can see the impact the exhibit has on the many visitors. In 2014, the City of Amos will be celebrating its 100th anniversary and we are working closely with them. Because the history of Amos is directly tied with the establishment of Spirit Lake internment site, CSLC will also be part of the commemoration. During the internment years, Amos had a small population of 550, compared with over 1,200 internees and their guards at Spirit Lake. The soon to be released French language version of the documentary film *Ukrainians in Quebec 1891-1945* will be welcomed by the large francophone population concerning this history."

Next month, additional road signs are being erected by Quebec's Ministry of Transport, making it easy for drivers to locate the Centre from the City of Amos or from Val d'Or. Recreational vehicles are welcomed, offering them space near the Centre for an overnight stay, surrounded by the wooden area of Spirit Lake and its rich history. Information about the Centre is included in all major tourist brochures.

The Centre took more than three years to build working closely with Andriy Hladyshevsky, chairperson of the Shevchenko Foundation, which administers the Canadian First World War Internment Recognition Fund and gave CSLC a significant grant for the Centre's construction. The CFWWIRF was established by an Act of federal parliament.

For more information, visit website campspiritlake@cableamos.com or click their link to Facebook. The Spirit Lake site has also been added recently to the UCC National web site. This is the first such Internment Interpretive Centre to have opened in Canada.

2012 Adult Ukrainian Language Immersion Course (AULIC)

The dates for this year's AULIC are August 9th to 12th, 2012 for a four-day weekend, and August 9th to 16th, 2012 for the extended session, which will be held at Trident Camp, Crystal Lake, Saskatchewan. Crystal Lake is located 1 km west off Highway #9 and 25 km north of Canora, Saskatchewan. AULIC's success has been primarily a result of the quality of language instruction provided to students attending the course. Other important aspects of the program are the time allocated for recreational and cultural activities such as singing Ukrainian traditional and contemporary songs, watching Ukrainian videos, bread making and *pysanky* writing. Instructors selected for the camp are skilled in teaching the language and in sharing Ukraine's heritage and culture. Instructors for 2012 are:

Beginner Level – Oksana Sholdra

Oksana is originally from Lviv, Ukraine, where she obtained degrees in Mathematical Engineering and Choreography. Since her move to Regina, Oksana has continued her education through programs at SIAST, Regina Open Door Society and at the University of Regina, where she received accreditation as a Second Language Instructor. She is presently

employed by the Bank of Montreal. She has taught Ukrainian at the Regina pre-school (*Sadochok*) as well as all levels of Ukrainian dance.

Intermediate Level – Victoria Muzychuk

Victoria has taught at the AULIC for a number of years and is happy to be back at Crystal Lake to meet her old and new students. In the early 2000s, she contributed to developing the Ukrainian language curriculum for the AULIC intermediate level classes. Originally, from the Western Ukraine, Victoria now makes Regina her home. She graduated from Lviv National University with a degree in Slavic Languages and Literature and complemented it with another university degree in Adult Education.

Advanced Level and Extended Class – Victoriia Logosha

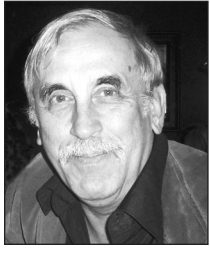
Victoriia is originally from northwestern Ukraine. In 1996, she graduated from pedagogical college in elementary education and in 2004 received her master's degree from Rivne Humanitarian University. Victoriia has seventeen years of professional experience teaching in elementary school as a language teacher and primary school

education. She arrived in Canada in October 2010. Victoriia is very knowledgeable in Ukrainian geography, history, traditions and culture.

The registration fee for the four-day weekend is \$185 per participant if received prior to July 12th, and \$200 thereafter. The fee for the extended session is \$310 per participant if received prior to July 12th, and \$325 thereafter. Room, board and all printed materials are included in the registration fee.

Those interested in learning more about AULIC 2012 should visit www.aulic.ca or contact Tony Harras at (306) 586-6805 or 585-7945 (fax), or send an email to info@aulic.ca

AULIC is sponsored by the TYC/ Ukrainian Orthodox Men's Association of Regina and the Ukrainian Canadian Professional and Business Association of Regina. Financial assistance is provided by the Ukrainian Canadian Congress – Saskatchewan Provincial Council & Regina Branch, Saskatchewan Lotteries, Saskatchewan Organization of Heritage Languages (SOHL), Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko, and the SUS Foundation.

The View From Here

By Volodymyr Kish

Going Back

I am writing this as I prepare for a sentimental little journey to rediscover my youth. Back more years than I want to remember, I was born in the remote mining town of Rouyn-Noranda in the wilderness of Northern Quebec. It was there that I spent the first twelve years of my life and where I believe much of what I am today first took form – my essential personality, my values, my core beliefs, my strengths, my weaknesses, my feelings towards my Ukrainian origins, and much more.

There is a well-known Jesuit saying – “Give me a child for his first seven years and I’ll give you the man.”

I would tend to agree. What happens to us during those formative years moulds much of how we will behave in our adulthood. The problem is that few of us, including myself, are able to remember much of what happened back then. Despite that, when I honestly examine what are the key aspects of my character and how I view the world, I inevitably find that my experiences in childhood have indeed cast a long shadow.

I have been thinking more and more in recent years about those years spent in Rouyn-Noranda. Part of the reason is that I have some ambition to write a history of the significant Ukrainian community in that town that emerged in the wake of the large wave of Ukrainian immigrants to Canada following World War II. Secondly, my kids have for a long time been urging me to write an autobiography. A visit to my original home town would, I hope, reawaken some dormant memories.

Another reason is that in the neighbouring mining town of Val d’Or, Monsignor Lev Chayka, the resident Ukrainian Catholic priest for North Western Quebec and North Eastern Ontario, is still going strong, despite the fact that he must be pushing ninety. I would dearly love to tap into his memory banks and archives, as he has been the central figure for much of

what happened in the Ukrainian community in that part of country for nigh on sixty years.

Sadly, there are few Ukrainians left up there in the “North Country”. I suspect that there may not be more than a half a dozen or so left in Rouyn-Noranda, or Val d’Or, or Kirkland Lake, Virginiatown, Timmins, Kapuskasing, or any other of the dozens of northern mining towns that during the fifties and sixties boasted of thriving Ukrainian communities. Their stories are worth telling and I hope to be able someday to do just that. This visit is but a small step towards achieving that goal.

I have no delusions that I will find much that has remained unchanged since I left some fifty years ago. I last visited the area some ten years ago and it was obvious then that progress had left its mark. I can still recall that when I was a kid, the milk would be delivered to our door by horse drawn wagon. In contrast, Rouyn-Noranda now boasts of a Walmart.

Time and tide move on and care little for nostalgia. What I seek is more in the line of a virtual and emotional connection to a key period in my life, one that I hope will spur the revival of dormant memories.

I hope also that Monsignor Chayka will be able to clarify and elaborate on the activities and dynamics of the Ukrainian community of that time. As a child, I understood little of the political, generational and immigrant wave conflicts that were a very real part of everyday life then. Now that my knowledge of Ukrainian history and politics is a little more developed, I hope to be able to make a little more sense of some of those disjointed and confusing recollections I have of Ukrainian life in Rouyn-Noranda in that era.

Tomorrow, I set off on this personal little pilgrimage of mine. Though I may not be entirely sure of what I am looking for, I hope I find what I am seeking.

Russian Language vs. False Flag Terrorism?

By Walter Derzko

Many people in Ukraine and in the Diaspora are quite upset if not in a panic over the current Russian language debate in the Ukrainian Parliament. Some are even predicting the death of the Ukrainian language and the collapse of Ukraine's sovereignty, as we know it. Others are calling for mass protests and pickets in front of Ukrainian embassies and consulates around the world. I disagree.

I believe the issue is a non-starter and a blatant smoke screen to obscure far more urgent issues and a justification for the \$85 million per year spent by Russia on illicit 5th column activities in Ukraine. Pro-Russian activists in Ukraine needed to show the Kremlin and the Russian National Security and Defence Council that these millions of dollars are producing a desired effect, when in fact most of this money is being embezzled and instead has ended up in private bank accounts and not supporting Russian 5th column anti-Ukrainian efforts.

Well, here is at least one instance where corruption has benefited Ukraine. Pro-Russian agents of influence needed to stage a show. That’s why we witnessed the fight in Parliament recently, which was translated world-wide by the mass media and the recent demonstrations by both sides against/for the legislation to make Russian a second official regional language. But, as we saw in the last election, I would be very surprised if the issue is not dropped, with the bill dying before the end of parliament in July. Yanukovich may even take the opportunity to veto the bill, to try to win election points from the opposition camps. Even if the bill does pass parliament, Ukraine would have to change it’s constitution for it to come into effect, which requires a vote of two thirds of Parliament, which the Party of Regions does not control. The Russian language debate surfaces just before each parliamentary election, once every four years like clockwork, and these artificial conflicts are used by both sides, the opposition and regime alike, to rally their troops and awaken the passive politically-fatigued masses.

More disturbing should be the fierce backroom horse trading going on behind the scenes in the Ukrainian Parliament, such as the troubling potential political alliance between the “Orange” camp’s Petro Poroshenko, the current Minister of the Economy, Volodymyr Lytwyn, the Speaker of Parliament, and the independent MPs who are likely to get voted into Parliament, who support these two individuals (*Ukrainska Pravda*; June 8, 2012) <http://www.pravda.com.ua/articles/2012/06/8/696622/>

False flag terrorism is a much bigger threat in Ukraine today than the Russian language bill, which I

predicted in my *OpEd* in 2010. <http://www.infoukes.com/newpathway/34-2010-Page-7-2.html>

In August, we might just see another example of a false flag terrorism event in Ukraine. It’s the perfect time, just before the elections, when most people are on vacations and ignoring politics or distracted by the London Olympics. (<http://www.kyivpost.com/opinion/op-ed/yanukovychs-august-surprise.html>). With the rankings of the regime in the single digits, the Party of Regions has only two viable options to stay in power: cheat their way to victory with the margins for victory being much higher this time around, or create an excuse to delay or cancel the fall parliamentary elections and call a “State of Emergency”.

President Yanukovich recently issued a decree ordering the implementation of a decision made by the National Defence and Security Council to increase measures against terrorism in Ukraine due to a “heightened terrorist threat in Ukraine”, which is never explained or clarified.

What does the regime understand as terrorism? “The main reasons for terrorism are: radicalism; extremism; politicization of issues concerning inter-ethnic, ethno-faith relations; the spread of public intolerance and confrontation, particularly with respect to socio-political relations; as well as the negative impact of international terrorist and religious-extremist organizations. Radically disposed forces are attempting to use difficulties linked with the accumulation of many unresolved social problems for their narrow corporate aims. Displays of a terrorist nature cause considerable harm to the life and health of citizens, and render ineffectual the efforts of the country’s leadership aimed at modernizing society.”

Halyna Coynash from the Kharkiv Human Rights Protection Group, states her concerns about the loose definitions of terrorism, which are open to abuse: “There are clear echoes here of similar moves in neighbouring Russia where the terms “terrorism” and “extremism” over recent have years been used in a dangerously imprecise and loose manner. The range of words or deeds which are, according to Ukraine’s Defence and Security Council, “terrorist” is also disturbingly broad. It is not difficult to imagine how “the spread of public intolerance and confrontation, particularly with respect to socio-political relations” could be used against the opposition during an election campaign. (Fighting terrorism or pluralism? June 6, 2012; <http://www.khpg.org/en/index.php?id=1339708720>)

The regimes in Russia and Ukraine now equate the words “terrorism” with “extremism”, “radicalism”, “patriotism” and “nationalism”, which is a far greater threat to all Ukrainians world-wide than the Russian language debate.

1500 Royal York Road
Toronto, Ontario
M9P 3B6

ROYAL LEPAGE
WEST REALTY GROUP
INDEPENDENTLY OWNED & OPERATED, BROKER

Larysa Hrynda

Sales Representative

(416) 245-9933

24 Hour Pager
Fax: (416) 245-7830 Cell: (416) 999-1878
E-mail: lhrynda@sympatico.ca
www.royallepage.ca

UCC Montreal Reports on Activities at AGM

UCC Montreal: The Ukrainian Canadian Congress Montreal Branch and Quebec Provincial Council held its Annual General Meeting (AGM) on Saturday, May 5, 2012 at the Ukrainian Youth Centre, unanimously re-electing Zorianna Hrycenko-Luhova, M.A., as President for a third term. UCC Board Members for the 2012-13 term include: cultural-educational chairperson, Bohdana Klecor-Hawryluk; secretaries Lina Hawryliw and Olena Kulishova; treasurers Yuriy Kulycky and Andriy Dragan; vice-presidents Bohdana Klecor-Hawryluk, Prof. Roman Serbyn, Pavlo Showhaniuk and Zenon Bryniawsky, Past-President Marika Putko, representing Northern Quebec, James Slobodian and others. UCC Montreal, founded over 70 years ago, currently represents thirty-one community organizations, including youth and church organizations.

The AGM was chaired by Yaroslav Czolij. Reports were presented by Lesia Prystupa-Shwec from the Montreal Ukrainian School Board; Nadia Cechmistro from Ukrainian Social Services "Suspil'na Sluzhba";

L. to R.: front row - Nadia Cechmistro, Bohdana Klecor-Hawryluk, President Zorianna Hrycenko-Luhova, Zenon Bryniawsky; back row - Yaroslav Czolij, Prof. Roman Serbyn, Lesia Prystupa-Shwec, Ivan Prokaziuk, Pavlo Showhaniuk, Marta Bilyk, Olena Kulishova, Hryhory Kowryha and Serhij Savchenko at the UCC Montreal AGM

and Bohdana Klecor-Hawryluk, head of the UCC Cultural-Educational Committee and others.

In the UCC President's report, among the many projects organized or supported by UCC Montreal, several were of special significance and highlighted. The official inauguration of Camp Spirit Lake Internment Interpretive Centre at La Ferme on November 24, 2011 was attended by

Montrealers and Canadian government representatives (the complete ceremony is available on *YouTube*: www.yluhovy.com). This interpretive centre, the first such in Canada, is a major accomplishment, sparking renewed interest in the early history of Ukrainians to Quebec. Also in November, the annual Holodomor commemoration, included a community service, screening of the documentary film

"Okradena Zemlya" and its English-language version "Genocide Revealed".

UCC Montreal engages with other ethno-cultural communities in Montreal and participated in the Montreal Lithuanian community's commemoration of their annual Independence Day on February 19, 2012, attended by representatives of the Latvian and Estonian communities.

Another major highlight was the UCC Round Table Forum held on April 29, 2012 with power-point presentations on various aspects of today's Montreal Ukrainian community. Chairing the organizing committee was Prof. Roman Serbyn with the aim to discuss the present and future of the Montreal Ukrainian community with registered Forum participants and making suggestions as to how to strengthen the community's effectiveness.

An unexpected donation was made by Ivan Prokaziuk, President of Prosvita - Verdun and former member of the UCC Board of Directors, towards the ongoing work of UCC Montreal. Prosvita - Verdun's board members recently sold their building due to the passing of their elderly members and diminishing membership. Prosvita - Verdun was established in 1913, and was one of the key early cultural-educational organizations that helped develop Montreal's Ukrainian community.

The UCC Montreal AGM concluded with a reception as a "Thank You" to its members for their hours of volunteer work throughout the year.

Kingston Festival Shows Community Interest in Ukrainian Culture

One of Canada's longest-running Ukrainian folk festivals, now in its 43rd consecutive year, the "Lviv, Ukraine" pavilion again drew record audiences of Kingstonians and other guests over the weekend of 8, 9, 10 June 2012. The

public was delighted to see hourly performances of Ukrainian folk dancing by the Maky and Dorist ensembles, trained by creative director Nadia Luciuk. In *The Whig Standard*, she spoke of the folklore festival giving communities the opportunity to showcase their own culture in Kingston. Around 40 years ago, "people didn't understand the [cultural] differences... [now] they don't feel as shy when expressing their culture" – *the Ukrainian Folklore festival has created more stability within each cultural community in Kingston, Ont.*

Sponsored by the Ukrainian Canadian Club of Kingston, Ont., The Lviv, Ukraine Folklore Festival

Youth dancers at "Lviv, Ukraine" Folklore Festival

is organized and run by many volunteers for visitors to enjoy traditional Ukrainian cuisine, dancing, embroidery displays and other exhibits. All pro-

ceeds from the festival go to providing free dance classes in Kingston, Ont.

Next year's Folklore Festival will be on 7, 8, 9 June 2013.

Festival Volunteers at "Lviv, Ukraine" Pavilion

To subscribe, call 416-960-3424

100-літній Ювілей достойної пані Галини Райчеби

3 травня 2012 р. членки Союзу Українок Канади, Відділ Св. кн. Ольги, зустрілися в Українсько-Канадському Осередку Опіки на вул. Richview, щоб вшанувати 100-літній Ювілей своєї довголітньої подруги достойної Галини Райчеби, котра ще у 1993 р. була нагороджена Генерал-Губернатором Канади, дост. Реєм Гнатишиним найбільш престижною відзнакою у Канаді – Order Of Canada.

Цього гарного травневого ранку подруги з Відділу привітали ювілятку, котра в супроводі своєї щирої, відданої, довголітньої товаришки Анни Москалюк зійшла до каплиці. Отець Богдан Сенцьо в супроводі дяка п. Романа Николишина, Дарці Москалюк-Руткай та усіх присутніх відправив подячний молебень за здоров'я шановної ювілятки. Відтак переказав щире побажання здоров'я

і благополуччя від Митрополита УПЦК Владики Юрія і Владики Андрія, також о. Ярослава, Управи і членів громади катедри Св. Володимира, від себе і своєї родини.

Після цього присутні перейшли до гостинного залу, де відбулася “друга частина” урочистості. Голова Відділу п. Віра Мельник, вітаючи ювілятку теплими словами, підкреслила, що це для нас велика честь і приємність, що ми маємо змогу вшанувати таку надзвичайну людину, котра ціле своє життя боролась за краще майбутнє, за права інших людей, служила їм своїми діяннями. Привітала також присутніх: отця Богдана, доню ювілятки Меріон, голову Східної Екзекутиви Союзу Українок Канади Дарцю Москалюк-Руткай, голову Комітету Українок Канади, Відділ Торонто,

Під час святкування Ювілею пані Галини Райчеби

Анну Троян, також усіх нас, членок Відділу, подруг ювілятки. Потім побажання склала голова Комітету Українок Канади, Відділ Торонто, п. Анна Троян, підкреслюючи, що вона представляє чотири жіночих організації, згуртованих у 17 відділах.

Наталя Ємець з великим почуттям, мистецько, професійно відчитала статтю, написану Євгенією Мельничук, про працю, нагороди, відзначення шановної ювілятки.

Були також квіти, смачний торт, багато теплих побажань від присутніх. Ювілятка скромно дякувала усім і тихенько казала, що вона не заслужила на такі похвали. Її доня Меріон також подякувала усім від своєї мами, від себе, цілої родини, вручаючи присутнім на пам'ятку

цього дня скромний подарунок.

На многі і благії літа, наша достойна, дорога подруго п. Галино Райчеба. Нехай Господь Бог Вас благословить і дасть сили та здоров'я ще довгі роки бути разом з нами, тішитись світлим сонечком, теплом родини і друзів.

P.S. Формальне вшанування 100-літнього Ювілею п. Галини Райчеби з участю родини, грамотами від Королеви Єлизавети II, уряду Канади відбулось 4 травня 2012 р. У честь ювілятки, п. Галини Райчеби, Відділ склав пожертву в сумі \$100.00 на Українсько-Канадський Осередок Опіки.

Євгенія Мельничук

50-те Святе Причастя учнів Української школи ім. Свщ. Йосафата

Неділя, 27 травня 2012 року стала особливою для великої частини української громади Торонто. Свята Літургія в українській греко-католицькій катедрі Священномученика Йосафата, відслужена адміністратором катедри, отцем Остапом Чорнієм, відбувалася у переповненому храмі. Тут зібралися діти, їхні батьки, хрещені батьки, родина та знайомі, директор школи, вчителі та парафіяни для того, щоби спільно порадіти:

наша Церква прийняла до свого материнського лона нових повноправних членів християнської родини.

Діти, учні Української цілоденної школи Священномученика Йосафата, прийняли перше у своєму житті Святе Причастя.

Протягом навчального року діти проходили науки з катехизму. За допомогою священиків – адміністратора катедри о. Остапа Чорнія та о. Івана Барщика, вчителів – Люби Дзери,

Учні Української цілоденної школи ім. Свщ. Йосафата, їхні вчителі та духовники після Першого Святого Причастя. Зверху стоять: Галина Данко, Керрі Френетт, о. Іван Барщик, о. Остап Чорній, Михайло Дубанович, Люба Дзера, директор школи Лусі Дичковська

Галини Данко та Керрі Френетт діти вивчили молитви, зрозуміли, що таке гріх і як його позбутися. Напередодні усі діти відбули Святу Сповідь і тепер з чистими думками і помислами прийняли у своє серце Ісуса.

Після Святої Літургії директор школи пані Лусі Дичковська подякувала усім, хто доклався до виховання і навчання нових членів української християнської громади.

Отець Чорній привітав дітей та усіх присутніх і наголосив, що найкращим виявом подяки для нашої Церкви буде присутність дітей та їхніх батьків кожної неділі у святому храмі на спільній молитві.

Знаменним є те, що цього, 2012 року до Святого Причастя учні

школи Священномученика Йосафата приступили у 50-й раз! Саме стільки гуртів маленьких християн-українців за півстолітню працю підготувала школа, яка цього року відзначила свій золотий, 50-річний ювілей.

Діти прийняли Христа у свої маленькі серця. Їхні душі наповнилися великою благодаттю і святістю. Це тепло і світло вони понесуть через ціле своє життя і передадуть наступним поколінням. Маючи таких відданих, вірних, свідомих свого коріння українців-християн, наша Українська Віра і Церква живе, розвивається і житиме вічно.

*Оксана Соколик,
вчитель української програми*

Маленькі віряни під час Святої Літургії

Олександр Скоцень

Наш Пеле, або Батяр

Леньо з Левандівки

Михайло Слабошпицький

Приїжджаючи до Торонто, я щоразу неодмінно зустрічався з ним. Мені відкривалася цікава людська і спортивна доля.

Я хотів написати про нього. Він уявлявся мені (й нині уявляється) яскравою антитезою нинішнім спортсменам-космополітам. Скоцень завжди й повсюдно пам'ятав, що він українець. Коли при ньому хтось назвав його патріотом, він протестував: "Це надто голосно про мене, наче про якогось героя... Я просто українець. І завжди ним лишався".

Я кілька разів писав в українських часописах про його футбольну одісею. Він не приховував своєї радості з того приводу. Йому, звичайно ж, хотілося нагадати про себе саме в Україні. Він мав усі підстави сказати, що без нього історія київського "Динамо" неповна. Якось ми розглядали знімок київського "Динамо" 1940 року. Він вказав мені на анонімне коліно збоку. "А це – я". Коліно лишилося від того, хто стояв крайнім. Скоцень дістав зі свого альбому знімок, який був спотворений у книжці. На ньому крайнім стояв кремеза з його ще молодим обличчям. Це ще одна виразна подробиця з того, як у нас редагували історію. Як викидали з неї активних дійових осіб.

Коли останніми роками спостерігав бездарну гру київського "Динамо", коли чув, як висловлюються буцімто українські футболісти зі столичного клубу, що вперто відгетьковують од себе українське слово, мені знову й знову хотілося розповісти їм Скоценеву історію. Може, на її тлі дехто з них відчув би себе нікчемом, і це могло б стати поштовхом до національного прозріння.

Сьогодні Скоценя з нами немає. Однак його обличчя постає переді мною, коли я думаю про Торонто. Воно досі не уявляється мені без нього.

Змалку Леньо (лінивець, лінтюх – так його звала мама) став на Левандівці (околиця Львова) знаменитістю. Ніхто з його ровесників – чи й навіть старших хлопців – не зміг зрівнятися з ним на футбольному полі. Він був найменшим в українській збірній Левандівки, яка вела затяті поєдинки з польською збірною Левандівки за пальму першості. На голову нижчий за всіх Леньо часто приносив своїй команді перемоги вирішальними

голами.

Шістнадцятирічним уже грав за дорослу команду "Тризуба", що виступала в першості Галичини. Згодом запросили до "України" – найкращої команди не тільки у Львові, а й у всьому краї.

Його не раз намагалися переманити до польських команд. Особливо наполегливими були емісари з польської "Погоні". "Не можу, – відповідав він, – я – українець".

1939 року збірна Львова, яку просто не мислили без Скоценя, виграла Чашу (кубок) президента Польщі. Скоцень – найкращий

З гіркою іронією згадує він той матч. За збірну Львова виступало вісім поляків, два євреї та один українець. Так вирішили нові владці, які почали тут диктувати все. Їм дуже хотілося виставити команду суперінтернаціональну, де українці будуть представлені тільки символічно. Одразу ж після матчу Скоценеві енергійно запропонували: переходь до "Динамо". Він вагався. За якийсь час його вводять до української спортивної делегації, що їде до Москви. Там Леньо здивовано дізнався: його вже вписано до складу московського "Динамо". Його вітають, а він зовсім не радий з того.

Такого бомбардира в київському "Динамо" ще не було. Спартакіада народів СРСР. Фінал у змаганнях із футболу. Зустріч у столиці України з тбіліським "Динамо", за яке виступає неперевершений Борис Пайчадзе. Два постріли Скоценя – два м'ячі в сітці воріт футболістів Грузії. Третій – під завісу – з подачі Скоценя провів Павло Віньковатов. Це було в середині червня. Київ чекав 22-го числа, на яке призначалося відкриття новозбудованого Центрального стадіону й матч "Динамо" – ЦБЧА.

Того дня Київ уже на світанку бомбили німецькі літаки. А наступного – Скоценя заарештували: все "Динамо" говорило російською і тільки він один – українською. Націоналіст!

Допит. Ультимативна вимога: зізнайся сам у своїй шпигунській діяльності. Мовляв, ми й самі все добре знаємо. Він знетямлений і зрозпачений.

Та певно, Леньо, як мовиться, у сорочці народжений. Мабуть, той, хто вирішував його долю, був його фанатом. Інакше пояснити те, що сталося, просто важко. Скоценя відпустили з наказом зникнути з Києва геть і не потрапляти на очі. Що він і зробив.

Знову Львів. Але тут уже інший окупант. І сьогодні в те важко повірити, але так було насправді: війна – війною, а футбол – футболом. Спортивне товариство "Україна" організовувало матчі з командами різних німецьких військових частин. Звичайно ж, футбольна дружина Скоценя легко громила цих суперників. Далі був цілий чемпіонат усіх футбольних команд Західної України. Переможець одержував кубок Українського Центрального комітету. Переможцем став Скоценів колектив. Потім – другий сезон. Скоценева "Україна" – поза конкуренцією.

Але фронт сунеться до Львова. Німці відступають. Разом із ними повзуть валки втікачів, які не хочуть бути в радянському "раю". Серед них – і Скоцені.

Вони зупинилися у словацькому прикордонному місті Жіліна. І недаремно мовиться: слава йде попереду славетного чоловіка. І ось уже він має пропозицію пограти за місцеву команду "Жіліна", що виступає у вищій словацькій лізі. Дебютував у "Жіліні" і як тренер.

Але війна знову нагадала про себе. Треба полишати й гостинне

Футбольна команда "Тризуб". 1952 р. Торонто. Нагорі, другий справа – Олександр Скоцень. Другий ряд посередині – Ярослав Коваль

форвард Польщі. Багато віддали б уболівальники польської збірної, аби побачити Леньо в її кольорах. Не побачили. Скоцень – українець. Він грає тільки за "Україну" й за збірну свого міста.

Йому – заледве двадцять літ. У такому віці в кожного океан планів і надій. Він знає, що футбол – його доля і що гратиме він довго. Та життя завжди сповнене несподіванок.

1939 рік. Червона армія на вулицях Львова. Розпочалася нова сторінка Львова, Галичини і, звичайно ж, його біографії. У листопаді 1939 року – подія у житті Львова. Збірна міста грає проти збірної Києва, тобто київського "Динамо". В останньому чемпіонаті СРСР "Динамо" забило найбільше м'ячів і посіло четверте місце.

Незважаючи на два фірмових голи Скоценя, львів'яни програли.

Та мусив підкоритися.

А в Києві міркували, як повернути Скоценя в Україну: перспективний! Якогось дня Леньо отримав листа з дому – повідомляли: йому прийшла повістка до Червоної армії.

Його справу вирішував НКВС України. "Ви більше до Москви не поїдете. Ви нам тут потрібні. В "Динамо". А перед тим для годиться на деякий час призначили тренером армійської команди – щоб не такою прозорою була зміна клубу.

І ось – "Динамо", що виступає в Москві проти ЦБЧА – головного претендента на звання чемпіона СРСР. Кияни вирвали перемогу. Долю матчу вирішив єдиний гол. Його провів Скоцень.

Розпочинався сезон 1941-го. У перших чотирьох матчах на виїзді Скоцень забив шість м'ячів.

Продовження на стор. 14

Автоколони без водіїв

Автоколонна з автомобілів без водія пододала відстань 200 км на іспанській магістралі, здійснивши перше подібне випробування подібних авт.

Автомобілі були пов'язані безпроводними комунікаціями і "копіювали" маневри машини-провідника, за кермом якої був професійний водій.

Так званий "дорожній поїзд" розроблений інженерами компанії Volvo, яка переконана, що в майбутньому таких автоперевезень буде більше.

Мета проекту – започаткувати нову добу, як кажуть його автори, приємного водіння автомобіля.

Представники Volvo кажуть, що в майбутньому водії зможуть працювати на своїх ноутбуках, читати книжку або спокійнісінько собі обідати, перебуваючи за кермом автомобіля.

Випробування дорожнього потяга здійснено в межах дослідницької програми Європейської комісії, відомої за абревіатурою Sartre – Safe Road Trains for the Environment (безпечні дорожні поїзди для довкілля).

Автоколонна, яка брала участь у пробному пробігу, складалася із трьох автомобілів та однієї вантажівки.

Домашнє завдання Наполеона продали за 325 тис. євро

Домашнє завдання Наполеона з англійської мови продали на аукціоні за 325 тис. євро.

Робота – це вправа англійською мовою, виконана французьким імператором у 1816 році, передає Associated Press. Раритет був придбаний французьким Музеєм листів і рукописів (Museum of Letters and Manuscripts). Підсумкова ціна у п'ять разів перевищила можливу ціну лота.

За даними організаторів торгів, у світі існують лише три листи англійською мовою з авторством Наполеона. У листі 1816 р. є кілька граматичних і орфографічних помилок. Експерти зазначають, що Наполеонові не вдалося вивчити англійську мову. Домашня робота була написана колишнім імператором уже під час заслання на острів Св. Єлени.

Наполеон помер на острові Св. Єлени у 1821 році у віці 52 років.

Ярмарок іграшок у Токіо

Найстаріша виставка-ярмарок відбувається в Токіо. Одним із найцікавіших експонатів виставки став розумний собака-робот, управляти яким можна за допомогою айфону від Apple, який у нього на місці голови. "Розумна собачка" видає емоції та розмовляє з дітьми.

Вперше ярмарок іграшок відбувся в японській столиці 1968-го. Привертали увагу відвідувачів цього року різні цікавинки – від класичних ляльок до інтерактивних ігор. Головна мета щорічної виставки-ярмарку – представити нові товари вітчизняним і зарубіжним виробникам та дати можливість учасникам налагодити ділові контакти.

Нік Валленда перетнув Ніагарський водоспад по канату

Американський каскадер Нік Валленда 15 червня безпечно перейшов по тросу через Ніагарський водоспад, повторивши трюк, який востаннє виконувався більш як сто років тому.

За переходом Валленди, що тривав близько 40 хвилин, спостерігали на місці близько 125 тисяч глядачів. Мільйони стежили за подіями на екранах телевізорів.

За наполяганням спонсорів шоу каскадер погодився надіти страховальний пояс.

Нагадаємо, у грудні 2011 року

Комісія парків Ніагари відмовила канатоходцю в можливості перейти по тросу над водоспадом. Однак Валленда зазначив, що якщо йому все-таки дозволять здійснити задумане, на його прогулянку по канату прийдуть подивитися туристи, а це принесе відомству додаткові гроші.

Нік Валленда – представник сьомого покоління знаменитої циркової династії "Літаючі Валленда". У його найближчих планах – перейти по тросу над Гранд Каньйоном в американському штаті Аризона.

Революційна операція

У США провели операцію, яку називають революційною. Вона відновила паралізованому чоловіку здатність рухати рукою.

Під час цієї операції хірурги намагалися виправити шкоду, завдану спинному мозку чоловіка. Його травма означала, що мозок не міг "спілкуватися" з його рукою, тобто не мав над нею жодного контролю.

Хірурги Школи Медицини Університету Вашингтона таким чином попрацювали над його нервами, що встановили новий "шлях" між рукою та мозком. Тепер пацієнт може самостійно їсти та перебуває на шляху до того, щоб писати.

71-річний чоловік потрапив у автокатастрофу в червні 2008 року, внаслідок якої його хребет був

пошкоджений, і чоловік перестав ходити.

І хоча просто пересувати свої руки він може, він втратив здатність хапати чи тримати щось ними.

Операція, описана в Journal of Neurosurgery, мала на меті створення нового нервового маршруту від мозку до руки. Самі лікарі називають це відновлення кола: для цього пацієнту пересадили нерв з іншого місця руки.

Іда Фокс, асистент професора пластичної хірургії Університету Вашингтона, каже, що це є справді новаторським та багатообіцяючим способом відновлення руху. Втім, застерігає науковець, така операція ніколи не відновить нормальне функціонування органу. Самої лише операції замало: потрібні постійні тренування.

Присилайте листи на електронну адресу
npweekly@look.ca

Наш Пеле, або Батяр Леньо...

Закінчення зі стор. 12

словацьке містечко, де він став чи не найпопулярнішою особою.

І ось він уже в Німеччині, в таборі так званих переміщених осіб. Тут зорганізував футбольну команду "Україна", що перемагала багатократних чемпіонів Німеччини. Уже тоді його запрошували до французької команди "Ресінг", але виїхати до Франції не зважився. Тримався гурту земляків у таборі.

1948 року (Скоценю – тридцять) підписав контракт із бельгійським клубом "Олімпік". Очевидно, саме він став першим українським футбольним кондотьером. Його зірку в "Олімпіку" відразу ж помітили. Після кількох ігор за "Олімпік" запропонували перейти до французької "Ніцци".

Леньо й у Франції з перших матчів на висоті. Починається його найвищий спортивний злет. Його переманюють до паризьких команд. Він згоден на перехід. Але "Ніцца" прагне втримати його за будь-яку ціну. Скоценю піднято суму гонорару за кожен матч. У новий сезон "Ніцца" вступає значно омолодженою. Половина гравців – учорашні юніори. Без Леньо їм нема на що сподіватися. Він успішно розпочинає лік голам нового сезону. Ось уже й остання зустріч, у якій він забиває чотири м'ячі. В інтерв'ю після гри заявляє журналістам, що залишає футбол і від'їздить до Канади.

Так, він їхав до Канади, де на той час уже встигли непогано влаштуватися його родичі. "Ніцца" організовує спеціальний – прощальний – матч Олександра Скоценя. Він востаннє виходить на

поле у Франції. Глядачі прощаються з кумиром. Стадіон влаштовує йому овацію. За кілька днів по тому він із дружиною і сином рушає в далеку дорогу.

У Канаді він знову захищає кольори команди з назвою "Україна". Скоцень водночас гравець і тренер. Його молодий колектив з Едмонтону вже змусив говорити про себе. В одному матчі йому скалічили ногу, і він мусив довго лікуватися. Тількино Скоцень вийшов після перерви на поле і, ніби жартуючи, провів три м'ячі, як знову сталося лихо. Захисник із команди суперників зумисне зламав йому ногу.

Ще виходив на футбольне поле, навіть забивав м'ячі, однак нога боліла й боліла. І він відчув: не той уже Скоцень. Сказав собі "ні" й уже не вийшов на гру. Тільки він знав, як боляче йому було прощатися з

футболом.

А перед тим його нагороджували знаменитим у Канаді Кубком Голланда. Це вельми престижна нагорода, що вручається за високі спортивні досягнення і джентльменську поведінку в спорті і в житті. Всі знали Скоценя, але той факт став сенсацією, оскільки вперше за всю історію канадського спорту Кубок Голланда вручали саме українцеві.

Тепер він лишався тільки тренером і спортивним журналістом. А також людиною, що нагадувала собою львів'янам, які живуть у Канаді, молодість, оскільки вони добре пам'ятали львівські стадіони тридцятих років і кремезну постать їхнього кумира.

Двадцять років тому в Торонто вийшла книга "З футболем у світ". Спомини Олександра Скоценя. Вона стала бестселером. Її читають не тільки його ровесники, а й їхні діти та внуки, що чули від старших історію Леньо з Левандівки.

Цю книжку йому допомогли написати українські журналісти з Торонто. Добре, що Скоцень мав цілий архів зі знінками й газетними публікаціями, де різномовні автори писали про його яскраве футбольне мистецтво. Шкода, що в "святці" київського "Динамо" ще досі не внесено цього неймовірного форварда.

Його поховали в канадській землі. Буваючи в Торонто, я йшов на його могилу. На цвинтарі святого Володимира в Торонто знайшли останній притулок тисячі дітей України, яким на долю випала еміграція. Нині відходять останні з того покоління. Лишається дедалі менше тих, хто пам'ятає Скоценя на футбольному полі. Як на інший народ і на іншу ситуацію, Скоцень фігурував би в національному спортивному Пантеоні.

Слава Богу, що йому забалося створити цю спортивну автобіографію. У ній ми прочитаємо не тільки про його футбольні тріумфи, а й про те, як ішов на свої спортивні вершини Леньо з Левандівки, і про те, яку ціну завжди треба сплатити за видатні успіхи. І, ясна річ, не тільки в футболі.

A tradition of care

FUNERAL HOMES LTD.

Established 1925

*Honouring Lives,
Comforting Loss*

Scan the QR
code to visit
our website

Bathurst Chapel

T 416.603.1444 | F 416.603.1963

366 Bathurst Street

Toronto, Ontario M5T 2S6

Annette Chapel

T 416.762.8141 | F 416.762.7016

92 Annette Street

Toronto, Ontario M6P 1N6

Bereavement Centre

T 416.762.3478 | F 416.762.3584

86 Annette Street

Toronto, Ontario M6P 1N6

www.cardinalfuneralhomes.com

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопередачу

ПІСНЯ УКРАЇНИ

з радіостанції CJMR
на хвилях 1320

Від понеділка до п'ятниці—

7:30 до 8:00 ввечері

Субота і неділя—

5:00 до 5:30 пополудні

Керівник і ведуча програми
– Оксана Сидорчук Соколик

Телефон 416-536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE
P.O. Box 2, Station "D"
Toronto, Ontario M6P 3J5
Canada